

Herdabrev för Livets söndag - 17 december 2017

Kära systrar och kära bröder i Stockholms katolska stift!

”Mitt ibland er står en som ni inte känner” (Joh 1:26). De flesta människor känner inte Jesus. Även vi som kallar oss kristna, känner honom inte tillräckligt väl och efterföljer honom inte så mycket som vi borde. Hela vårt liv, som är hans gåva till oss, går ut på att lära känna honom och tjäna honom bättre. Han är alltid mitt ibland oss. Han är alltid nära var och en av oss, ja, närmare oss än vi är oss själva. Livet är en upptäcktsfärd för att lära känna Jesus, en pilgrimsvandring tillsammans med honom och till honom. Allt i vårt liv har med honom att göra. Han har något att säga oss om allt det som vi möter och är med om. Han är ”vägen, sanningen och livet” (Joh 14:6).

Jesus är vårt sanna liv. Han är varje människas broder, frälsare och vän. Varje människa är redan skapad till Guds avbild. I Jesus skall hon sedan finna den fulla verkligheten, som vi kallar frälsning och som öppnar vägen för oss till den eviga härligheten. Därför är varje människa ovärderlig, okränkbar och oersättlig i Jesu ögon. Varje människa har rätt till sitt liv, från det första ögonblicket i moderlivet till det sista andetaget. Ingen har rätt att neka någon livets nåd och gåva. Det ofödda barnet har tyvärr en mycket svag ställning i vårt samhälle och i dess rättskipning. Därför är det vår heliga plikt och skyldighet att ge röst åt dem som inte har något röst, det tysta och osynliga folk som vi inte ser eller hör. Det mänskliga livet har ett gudagivet skyddsvärde i sig självt, oavsett på vilket stadium av sin existens det befinner sig. *Mitt ibland er står de som vi inte känner och ser – och ofta inte vill veta av.* Men Gud ser dem, älskar dem och vill att det skall få födas och få finnas till.

Det är en del av evangeliets glada budskap, att varje människa från det första ögonblicket till det sista har ett oändligt, okränkbart värde. Ingen människa får kränkas i sin värdighet eller berövas sin existens. Därför kan abort och eutanasi aldrig rättfärdigas eller försvaras, om man inte vill förneka människovärdet i sig. Under hela människans liv här på jorden har människan – vem hon än är – rätt att skyddas från all kränkning och diskriminering. Näthat, mobbning och sexuella övergrepp och trakasserier tycks bara öka och öka. Var och en av oss är skyldig att motverka och förhindra allt sådant just där vi lever och verkar.

Till vår sorg och fasa har vi sett att flickor och kvinnor av alla åldrar och av olika social bakgrund kränks i skolor och på arbetsplatser. Tyvärr är det många män som på det grövsta missbrukar sin maktposition. Stora delar av vår livsmiljö har sexualiserats i så hög grad, att man inte längre har reagerat när kvinnor trakasserats sexuellt och deras integritet utsatts för övergrepp. Därför är det

verkligen på tiden att man nu reagerar kraftfullt och vidtar effektiva motåtgärder för att förhindra allt detta.

Det är tragiskt att se att främlingsfientlighet brer ut sig mer och mer. Ständigt måste vi peka på Bibelns och Kyrkans heliga tradition, som förpliktar oss att göra allt vad vi kan för att hjälpa dem som kommer till oss. Vi måste till varje pris se till att inte utesluta någon enskild människa eller grupp människor från vår kärlek eller omsorg. Som Jesu lärjungar får vi lära oss att se honom i vår nästa. Jesus kommer oss till mötes i varje människa han sänder i vår väg.

Mot denna mörka bakgrund behövs evangeliets vittnesbörd och förkunnelse mer än någonsin. Som katolska kristna i Sverige idag är vi alla kallade att vittna om evangeliets befriande kraft just för dem som kränks, såras och skändas i sin mänskliga värdighet. Bara Jesus själv kan hela dem som sårats så djupt. Bara han kan omvända dem som sårar, kränker och trakasserar. Bara han kan förlåta dem som ångrar sig och vill börja ett nytt liv. ”Mitt ibland er står en som ni inte känner” (Joh 1:26). Jesus är alltid med oss, onda som goda, offer som föröväre. Bara han kan hela och omvända, försona och förlåta. I sin barmhärtighet ger Gud oss alla en möjlighet till att omvända oss till ett nytt och bättre liv i Jesu efterföljelse.

Paulus ger oss ett recept med tre viktiga ingredienser på hur vi skall leva vårt nya liv enligt evangeliet. ”Var alltid glada, be ständigt och tacka hela tiden Gud” (1 Thess 5:16–18). Glädjen över att vi får tillhöra Jesus är en ständig verklighet, som förjagar syndens makter och befriar oss ur sorgens järngrepp. Bönen, den ständiga dialogen och relationen med Jesus, ger oss del av hans kärlek som ett effektivt motgift mot allt hat. Tacksamheten förjagar bitterhet och besvikelse, ja, allt det som gör livet tungt och svårt. Dessa tre ingredienser – glädje, bön och tacksamhet – behöver vi alla så innerligt väl, särskilt de av oss som kränkts, mobbats och trakasserats. Just de står Jesu hjärta som närmast. *Mitt ibland dem står en som de inte känner, men som känner dem.* Det är han som har gett dem deras liv här på jorden med dess okränkbara värdighet och vill ge dem del av sitt eget eviga liv.

Låt oss idag på Livets söndag, ja, varje dag som Gud i sin försyn skänker oss, tacka honom för livets heliga gåva. Vi ber för alla som förnekas rätten att födas till livet. Vi ber för dem som kränks i sin mänskliga värdighet och för alla som inte ser den djupa meningen med sitt liv. Må livets Herre stråla fram i all sin härlighet och kärlek, så att alla människor får leva sitt liv i hans glädje och frid, här på den jord som han har skapat och anförtrott åt oss och vår omvårdnad och sedan en gång i hans eviga rike där vi hoppas att få se honom sådan han är, ansikte mot ansikte.

Stockholm 19.11.2017, De fattigas världsdag +Anders kardinal Arborelius ocd